UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]c[ti]o vi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

bibus celi dixit dn̄s ad Noe.
Et recordabor federꝫ mei qđ
pepigi tecū. ℣. Cumqꝫ obdu
xero nubibꝰ celū apparebit ar
cus meus in nubibꝰ Et recor.
N eqꝫ enī quiſqꝫ fidei Le. iij.
promiſſa ꝓſpiciet niſi profeſſi
onem actibꝰ ſeruet: aut p̄mio/
rū pōt cōpos exiſtere: qui pro/
miſſam fidem noluerit conſer
uare vt iam aut implere fidei
merces homī repenſetur: aut
violate pena competēs tribu/
atur Tu. ℟. Per memetipm̄
iuraui dicit dn̄s vt nō adiici/
am vltra aquas diluuij ſuper
terram pacti mei recordabor
Vt non ꝑdaꝫ aquas diluuij
omnē carnē. ℣. Ponā arcum
meū i nubibꝰ celi ꝛ iurabo per
dexterā meam Vt Gl'a Vt.
H uius fidei ad Lectio. iiii.
abraam ducamus exordius
qui cū in occidua ꝯſtitutꝰ era/
te filiū a dō promiſſum ſe cre/
deret accepturum ꝛ fidei p̄ci/
um in filio cōſpexit: ꝛ i ſtellaꝝ
numerū ſuam ſobolem redū/
dantem fide eadem compara
uit. Deniqꝫ vnus abrahe fili/
us exoptatur: ꝛ immēſa ei mlt
titudo ꝓmittitur. Solatium
vnius heredis conquiritur: et
innumerabilis ſoboles deſtia
tur. Tu. ℟. Edificauit Noe
altare dn̄o offerens ſup illud
holocauſtū odoratus eſt dn̄s
odorē ſuauitatis et bn̄dixit
eis Creſcite ꝛ multiplicamī.
ꝛ replete terrā. ℣. Ecce ego ſta
tuā pactū meū vobiſcū ꝛ cum
ſemine veſtro poſt vos Creſci.
N eſcis inquit dn̄s Lectō. v.
neſcis abraam quid deſtina/
tū ſit tibi: ſed idcirco neſcis qꝛ
quid merearis nō reſpicis Tā
tū enī de me tua meruit fides
tm̄ tua obſequia valuerūt vt
ꝛ quid deſideras norim ꝛ fa/
cere quod mereris decreuerīꝫ.
Nāqꝫ tibi naſcet̃ filius cuiuſ
ſemē diffūdet̃ ī milia vt ſilitu
dini ſydeꝝ coequet̃ ꝛ arene in
mēſitatibꝰ cōꝑetur Tu āt. ℟.
Locutus ē dn̄s ad abraā di/
cēs egredere de terra ꝛ de cog
natōe tua ꝛ veni i terrā quam
mōſtrauero tibi Et faciam te
creſcere i gētē magnā. ℣. Bn̄
dicēs bn̄dicā tibi ꝛ mlt̃iplica
C redo Lcō vi. cabo te. Et.
inq̄t abraā dn̄e credo qꝛ poteſ
facturū te cōfido qđ ſpondes
Nec enī ꝯfectā ſenectutē mar
ceſcētis mee etatꝫ ꝯſidero aut
ſare ꝯiugꝫ ſterilē effetāqꝫ cōdi
tionē attēdo ſꝫ tue maieſtatiſ
potētiā tracto nec cui tīa ꝑ/
mittāt̃: ſꝫ a q̊ ꝑmittāt̃ agſco.
T. ℟. Dū ſtaret abraā ad ra
dicē mābre vidit tres pueros
deſcēdētes ꝑ viā Tres vidit ꝛ
vnū adorauit. ℣. Dixit do
minus ad abraham ecce ſara
vxor tua pariet tibi filium et
vocabis nomen eius yſaac.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tres. Gloria. Tres. In ter-
cio noc. añ. Miſerere mei fili
dauid quid vis vt faciam ti-
bi dñe vt videam. ps cõſueti.
Añ Cecus ſedebat ſecus viã
⁊ clamabat miſere mei fili da
uid. añ. Cecus magis ac ma
gis clamabat vt eum dñs il-
luminaret. ℣. Ego dixi dñe.
In illo tpe Scdm lucã
Aſſumpſit ieſus duode
cim diſcipulos ſuos ⁊ ait illis
Ecce aſcendimus hieroſoly-
mam ⁊ conſummabũtur om-
nia que ſcripta ſũt ꝑ ꝓphas
de filio homis. Et reliqua.
Omelia beati Gregorij pa.
Redemptor noſter ꝓuidens
ex paſſione ſua diſcipulorum
animos ꝑturbandos eis lon
ge añ ⁊ eiuſdẽ paſſionis penã
⁊ reſurrectionis ſue gloriam ꝑ
dixit vt cũ morientẽ ſicut pre
dictũ ẽ cernerẽt etiã reſurrectu
rũ nõ dubitarẽt Tu autẽ. ℟
Temptauit deus abraham ⁊
dixit ad eũ tolle filiũ tuũ quẽ
diligis yſaac ⁊ offeres illum
ibi in holocauſtũ. Sup vnũ
mõtiũ quẽ dixero tibi. ℣ Im
mola deo ſacrificium laudis:
⁊ redde altiſſimo vota tua.
Super vnum. Lectõ octaua
Sed qz carnales adhuc diſci
puli nullo mõ valebant cape
verba myſterij venitur ad mi
raculum ante eorũ oculos cec⁹
lumẽ recepit: vt qui celeſtĩ my
ſterij verba non caperent eos
ad fidem celeſtia facta ſolida
rent. Sed miracula domini
et ſaluatoris noſtri ſic accipiẽ
da ſũt fratres mei vt in veri
tate credantur facta ⁊ tamẽ ꝑ
ſignificationẽ nob aliqd innu
ant. Tu aũt. ℟. Angel⁹ dñi
vocauit abraham dicẽs ne ex
tendas manũ tuã ſup puerũ
Eo ꝙ timeas dñm. ℣. Et be
nedicẽtur in te oẽs trib⁹ ter
re Eo ꝙ timeas. Lectõ nona
Opera quippe eius ⁊ ꝑ potẽ
tiã aliud oſtendũt ⁊ ꝑ myſte-
riũ aliud loquũtur. Ecce em
quis iuxta hiſtoriã cecus iſte
fuerit ignoramus: ſed tamen
quẽ ꝑ myſteriũ ſignificet noui
mus. Cecum quippe ẽ genus
humanum quod in ꝑente pri
mo a paradiſi gaudijs expul
ſum claritatem ſupne lucis ig-
norans damnatiõis ſue tene-
bras patitur: ſed tamen ꝑ re-
demptoris ſui pñtiam illumi
natur: vt interne lucis gaudia
iam ꝑ deſideriũ videat: atq
via vite boni opis greſſus po
nat. T. ℟. Cec⁹ ſedebat ſec⁹
viam tranſeũte domino ⁊ ex-
clamauit ad eũ. ait illi domi
nus quid vis vt faciam tibi.
Raboni vt videam lumẽ ℣.
Et qui preibant increpabant
eum vt taceret: ipſe ꝟo multo
magis clamabat Raboni vt
videã lumẽ Gla Raboni vt.